

PRIORITERINGAR
FÖR ICC UNDER
COP29

Innehåll

Introduktion	3
ICC – näringslivets officiella röst i klimatförhandlingarna	4
Vad hände förra året?	5
Vad händer i år?	6
Så håller du dig uppdaterad	7
Våra prioriteringar	9
Säkra effektiv klimatfinansiering	9
Höj ambitionerna för klimatet	10
Möjliggör effektiv utsläppshandel	11
Det här kommer ICC ta med till Baku	12
Policychecklista för klimatet	13
Fördjupning	15
Artikel 6 – vad återstår?	15
Klimatfinansiering	16

Introduktion

Efter att IPCC 2023 fastställde att klimatförändringarna tveklöst påskyndats av mänskliga aktiviteter, har den dystra klimatverkligheten även under 2024 gjort sig påmind i form av nya värmerecord och extrema väderföreteelser. Med omfattande konsekvenser för samhällen och ekonomier världen över är det tydligt att effektiva klimatåtgärder inte kan implementeras snabbt nog. I ett djupt polariserat geopolitiskt klimat med pågående konflikter och krig finns det dock all anledning att oroas över om den globala klimatpolitiken kan leverera tillräckliga åtgärder i tid för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5°C. Men det finns också skäl till optimism.

Teknologiska framsteg sker konstant och i snabb takt, och nya överenskommelser från tidigare klimatkonferenser ger hopp om att vi kan vända utvecklingen. I takt med att förnybar energi blivit allt billigare har energiomställningen gått fortare än förväntat. Nya beräkningar från det internationella energiorganet IEA visar att energikapaciteten förväntas öka med 2,7 gånger fram till 2030. Dessutom kan globala koldioxidutsläpp från energisektorn ha *peakat* i år. Även om det ännu inte är tillräckligt för att ligga i linje med 1,5-gradersmålet är det en positiv signal inför att länderna senast i februari 2025 ska göra nya, mer ambitiösa, åtaganden. Världens länder har gemensamt tagit viktiga steg för att fasa ut fossila subventioner och etablera finansiella mekanismer som stöder de mest utsatta regionerna. Näringslivet har spelat en avgörande roll i att driva denna utveckling framåt, men många hinder kvarstår.

Otydliga regelverk och handelshinder bromsar den globala klimatomställningen. För att frigöra näringslivets fulla potential och påskynda utvecklingen måste stabila, tydliga och förutsägbara förutsättningar skapas. COP29 i Baku erbjuder en viktig möjlighet för näringslivet att sätta tryck på beslutsfattare och undanröja de hinder som saktar ner den gröna omställningen.

I den här guiden ger vi därför en överblick över vad som hände under COP28, vad som står på agendan inför COP29 och framåt samt presenterar de viktigaste prioriteringarna som näringslivet tar med sig till Baku.

ICC – näringslivets officiella röst i klimatförhandlingarna

Varje år erbjuder FN:s klimatkonferens ett tillfälle att utvärdera och höja de globala klimatambitionerna. COP29 är den tjugonionde s.k. partskonferensen sedan FN:s klimatkonvention (UNFCCC) antogs 1992. Parallellt med COP29 sker också partskonferenserna CMP19 och CMA6, vilka fyller en utvärderande funktion för parterna till Kyotoprotokollet respektive Parisavtalet.

På plats vid förhandlingarna deltar inte bara regeringsutsända förhandlare, utan representanter från alla samhällets delar. Näringsliv, akademi, civilsamhälle, m.fl. möts här för att identifiera konkreta åtgärder för att minska de globala utsläppen och begränsa klimatförändringarna.

I samband med att UNFCCC antogs utsågs ICC till officiell fokalpunkt för näringslivets förhandlingsgrupp, *Business and Industry NGOs (BINGO)*. När parterna i konventionen årligen träffas för förhandlingar på COP har ICC därför en framträdande roll och ansvarar för att föra det globala näringslivets talan i förhandlingsrummet. I ansvaret ingår också att hjälpa näringslivet att orientera sig i förhandlingsfrågorna och praktikaliteterna kring deltagande i konferensen.

ICC COP29 Playbook

I våra möten med beslutsfattare har vi märkt att kunskapen om hur många klimatlösningar som redan finns ofta är bristfällig. Detta kan resultera i att länder inte vågar göra de ambitiösa åtaganden som krävs för att möta klimathotet. För att inspirera till åtgärder som främjar klimatomställningen lanserar vi i år *COP29 Playbook*.

COP29 Playbook kommer att innehålla företagslösningar och fallstudier som visar vad som behövs för att skala upp klimatarbetet. Publikationen kommer att spridas till klimatförhandlare, inom FN och finnas tillgänglig online. Den är tänkt att leva vidare efter COP29 och bli en del av vår upptakt till COP30. Företag som inte är på plats i Baku kan också bidra. Vill ni delta? Vänligen kontakta kajsa.persson-berg@icc.se.

Vad hände förra året?

COP28 fick en rivstart när länderna redan under konferensens första timme godkände operationaliseringen av fonden för hantering av förluster och skador orsakade av klimatförändringarna. Med tanke på att det inte är ovanligt att nästan hela konferensen passerar innan man ens enats om agendan för mötet var det en nästan chockartad nyhet.

Annars var den stora frågan under COP28 slutförandet av den första globala översynen (*Global Stocktake, GST*). Översynen genomförs vart femte år för att utvärdera hur världen ligger till i förhållande till målen i Parisavtalet och bidrar därmed till höjda klimatmålsättningar. Resultatet av GST vävdes in i slutavtalet, det s.k. *UAE Consensus*, och innehöll flera viktiga beslut för näringslivet. Även om man fortfarande inte explicit inkluderar en utfasning av fossila bränslen, har 198 länder nu enats om att vidta åtgärder för en övergång ("*transition*") från fossila bränslen till andra energislag. I avtalet ingår även ytterligare åtgärder som att tredubbla kapaciteten för förnybar energi, fördubbla energieffektiviteten till 2030 och att minska utsläpp av alla växthusgaser (t.ex. metan).

Lite mer i skymundan, men förvisso mycket positivt för näringslivets klimatarbete, var en instruktion om att alla länder ska se över och utveckla möjliggörande policyramverk för att näringslivet ska kunna bidra till klimatarbetet. I det ingick också utvecklandet av nya ramverk för att effektivisera mobiliseringen av privat kapital. För första gången nämndes även cirkulär ekonomi som en del i arbetet med att ställa om till hållbar produktion och konsumtion. Efter att vissa länder inte velat ha några preskriptiva åtgärder alls ska det ses som en positiv utveckling.

Kopplat till internationell utsläppshandel misslyckades länderna med att komma överens om en operationalisering av Artikel 6. Trots att vissa framsteg gjorts under de senaste klimatkonferenserna kvarstår oenigheter kring hur vägledningen för handel med utsläppsminskningar ska se ut, vilka åtgärder som krävs för att minimera risker och säkerställa robusta avtal med hög integritet. Det bör ses som ett stort misslyckande.

Även om förhandlingarna inte levererade allt som näringslivet hoppats på ska *UAE Consensus* ses som en viktig signal och en grund för fördjupning av det globala klimatsamarbetet. Nu är det upp till alla involverade aktörer att omvandla dessa intentioner till handling.

"BÖRJAN PÅ SLUTET FÖR DEN FOSSILA ERAN"

Så har beslutet om att inkludera skrivningar om behovet av en övergång från fossila bränslen i *UAE Consensus* beskrivits. Även om många hade fördragit en skrivning om total utfasning av fossila bränslen är detta ett framsteg. Det är nämligen första gången som fossila bränslen över huvud taget omnämns i ett formellt FN-avtal som orsak till klimatförändringarna.

Vad händer i år?

Är COP29 bara en språngbräda att passera för att komma till COP30? Det intrycket kan man nästan få av rapporteringen inför konferensen, men det stämmer inte riktigt. Att det låter så beror framför allt på att COP30 utgör inledningen på nästa femårscykel i klimatarbetet. Då ska alla länder ha uppdaterat sina nationella klimatplaner (*nationally determined contributions, NDCs*) vilket innebär en tydligare riktning för nästkommande fem år av klimatarbetet. Det är dock viktigt att inte avskriva COP29, då det finns flera viktiga frågor som ska lösas i Baku.

Klimatfinansiering

COP29 har redan på förhand fått smeknamnet *"the Financing COP"*, och inte utan anledning. Den största frågan under årets klimatförhandlingar kommer tveklöst att vara det nya klimatfinansieringsmålet (*New Collective Quantified Goal, NCQG*). Målet ska gälla från 2025 och vara mer ambitiöst än de 100 miljarder USD per år som utlovats under perioden 2020–2025. En viktig skillnad är att det tidigare målet främst hade ett symboliskt värde för att visa att rika länder skulle ta ett större ansvar medan NCQG ska vara behovsbaserat. En överenskommelse skulle kunna innebära att tusentals miljarder USD behöver mobiliseras. Redan nu råder dock stora oenigheter kring vilket belopp som faktiskt behövs, vilken typ av finansiering som ska räknas in, vilka som ska bidra respektive få ta del av finansieringen och vilka åtgärder den ska täcka. **Läs mer i vår fördjupning om klimatfinansiering längre fram i guiden.**

Den stora finansieringsfrågan

Genom åren har näringslivets deltagande i klimatförhandlingar och diskussioner om hållbar utveckling återkommande ifrågasatts. På senare tid ser vi dock en positiv utveckling i form av större insikter i näringslivets avgörande roll för att utveckla de innovationer och mobilisera de investeringar som krävs för en lyckad omställning. Under COP29 arrangeras bl.a. den officiella temadagen *Climate Finance, Investment & Trade*. Inom ramen för utvecklingsfinansiering under Agenda 2030 har ICC:s generalsekreterare John Denton nyligen utsetts till medordförande för näringslivsspåret.

Internationell utsläppshandel

Klimatkonferensernas "problembarn" Artikel 6 kommer även i år att stå i fokus. Trots att man vid COP26 färdigställde reglerna för hur utsläppshandel ska fungera under Artikel 6 har det varit en långsam process att fullt ut operationalisera de marknadsbaserade mekanismerna. En operationalisering har länge varit en av ICC:s främsta COP-prioriteringar då det skulle få i gång utsläppshandeln och på sikt bidra till en harmoniserad koldioxidprissättning. Vi är dock inte ensamma om frustrationen över hur lång processen tar. Det inkommande ordförandeskapet har lyft ett slutförande av förhandlingarna som särskilt prioriterat för COP29, och vid förmötet Pre-COP i oktober såg vi vissa framsteg. **Läs mer om detta i Artikel 6-fördjupningen längre fram i guiden.**

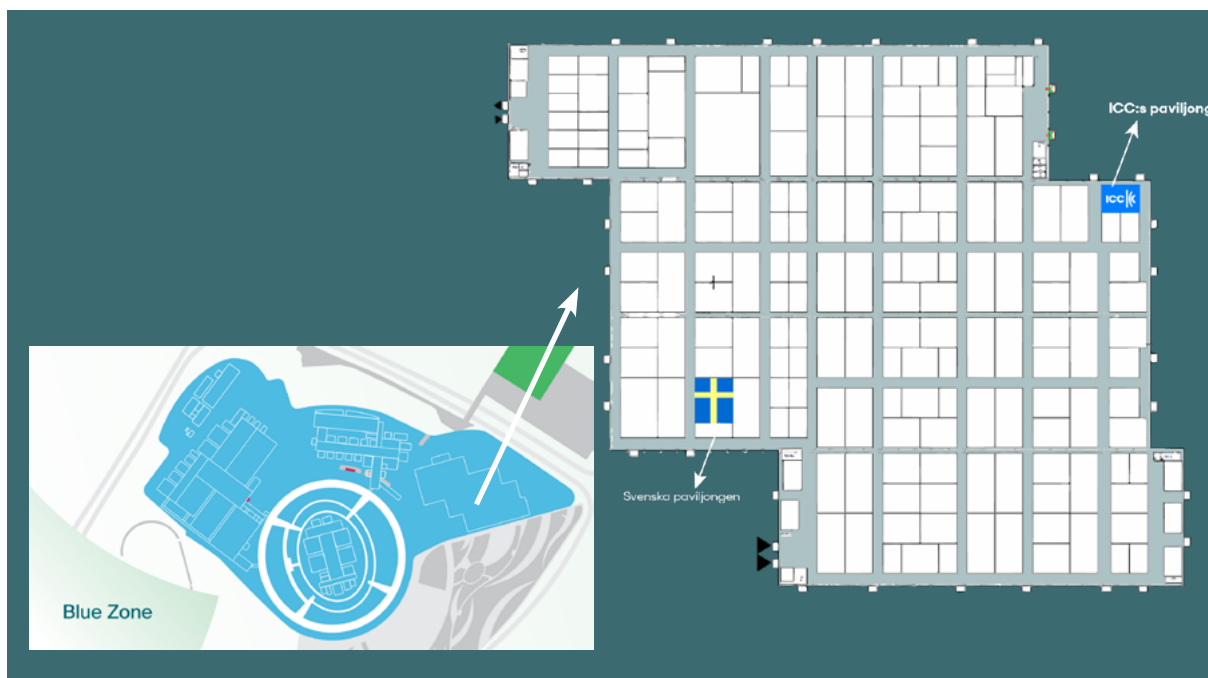
Så håller du dig uppdaterad

ICC deltar på plats i Baku under hela COP29 och kommer att arrangera regelbundna briefings för näringslivet. Nedan kan du läsa mer om hur vi håller dig uppdaterad om förhandlingarna, oavsett om du är på plats i Baku eller inte!

ICC:s paviljonger

ICC står under konferensen värd för en egen paviljong i förhandlingszonen, den s.k. blå zonen. Paviljongen utgör en viktig knutpunkt där det internationella näringslivet kan sammanstråla, träffa andra delegater på plats och diskutera utvecklingen i förhandlingarna. Där kommer vi även löpande **den 14–22 november kl. 09.00–10.00** lokal tid (7.00–8.00 svensk tid) att arrangera BINGO-briefings (*Business and Industry NGOs*), där vi återrapporterar från förhandlingarna och ger möjlighet att bidra till näringslivets inspel och positioner. I paviljongen kommer det att finnas tillgång till mötesrum med kapacitet för rundabordssamtal för cirka 30 deltagare.

Utöver vår egen paviljong kommer vi i år också, tillsammans med ITC, UNCTAD, WTO och den azeriska regeringen, stå värd för två "Trade Houses", ett i den blå zonen och ett i den gröna. Trade houses utgör en officiell plattform för diskussioner om hur handel kan bidra till att lösa klimatkrisen.

ICC Sveriges COP29-bevakning

På www.icc.se/cop29 kan du registrera dig till vår svenska COP29-bevakning, genom vilken vi kommer att publicera uppdateringar om hur förhandlingarna fortlöper, inbjudningar till våra BINGO-briefings och information om evenemang som sker i vår paviljong och på vår digitala plattform. Dagliga summeringar kommer även att publiceras på [vår LinkedIn](#).

WhatsApp

Under konferensen kan det dyka upp behov av att snabbt komma i kontakt med näringslivsrepresentanter som kan hjälpa till i utvecklingen av budskap till förhandlingarna. För dig som deltar i Baku rekommenderar vi därför att du går med i den WhatsApp-grupp som hanteras av ICC:s globala COP29-team. För att få inbjudningslänk till gruppen, vänligen kontakta jesper.labardi@icc.se

De olika zonerna

Under FN:s klimatkonferenser delas konferensområdet in i två zoner – en blå och en grön. Så är fallet även under COP29.

Den blå zonen är den officiella förhandlingszonen. Det är där förhandlingarna äger rum, men den innehåller också paviljonger och utställningar från FN:s medlemsländer och olika internationella organisationer där seminarier och andra event arrangeras. För att få tillträde till den blå zonen behövs särskild ackreditering.

Den gröna zonen är den del av konferensen som är öppen för allmänheten. Även här arrangeras seminarier och event, och många privata aktörer har utställningsmontrar där för att visa upp sina klimatsmarta lösningar. Att besöka den gröna zonen är gratis, men kräver en *Green Zone ticket*, vilken man kommer att kunna ansöka om från och med november [här »](#)

Våra prioriteringar

Under COP29 måste världens länder enas om en tydlig väg framåt för klimatarbetet. Det är därför viktigt att konferensen levererar konkreta resultat. Våra budskap till klimatförhandlarna i Baku är:

1. SÄKRA EFFEKTIV KLIMATFINANSIERING

Vid COP15 i Köpenhamn avgav utvecklade länder ett löfte om att mobilisera 100 miljarder USD årligen mellan 2020–2025 för att stötta utvecklingsländers omställning och klimatanpassning. Detta mål var i stor utsträckning symboliskt och var aldrig avsett att täcka det verkliga behovet av klimatfinansiering. Under COP29 ska dock ett nytt, mer ambitiöst och behovsbaserat, mål beslutas som ska gälla från 2025.

Det finns redan nu stora oenigheter om bl.a. hur mycket finansiering som faktiskt behövs, vad den ska täcka och vilka aktörer som ska bidra. En central fråga rör utformningen av finansieringen. En kritik mot 100-miljardersmålet är att en stor del av kapitalet bestod av lån, vilket ökat skuldbördan för redan sårbara ekonomier. Offentligt kapital spelar en viktig roll, men det nya målet kommer inte att kunna nås utan stora investeringar från näringslivet. Därför måste det nya målet skicka tydliga signaler för att påskynda mobiliseringen av privat kapital. Det kan exempelvis handla om tydliga mål, finansieringsplaner och incitament inbyggda i NDC:er, liksom utformningen av förmånliga villkor på lån för klimatinvesteringar som leder till konkreta resultat för klimatet.

ICC kommer att efterfråga:

Ett ambitiöst och genomförbart klimatfinansieringsmål som tydligt visar vägen för en omställning av offentliga och privata finansiella flöden. Målet bör också beakta pågående förhandlingar om reformer av det globala finansiella systemet.

Varför det är viktigt:

- NCQG är centralt för att minska den globala bristen på klimatfinansiering, stötta sårbara samhällen, stärka globalt samarbete och påskynda nödvändiga investeringar.
- Målet är en viktig vägvisare där länderna pekar ut vilken riktning man avser ta för att lyckas med utsläppsminskningar och klimatanpassning vilket kommer att ligga till grund för vilka investeringsbeslut företag kan och vågar fatta.
- För att inte låsa in företag i snäva investeringsmål som riskerar att begränsa deras handlingskraft är det viktigt att målet har en holistisk ansats, som möjliggör för företag att bidra till fullo till klimatomställningen – genom direkta investeringar liksom spridningen av nya klimatlösningar och etableringen av gröna jobb.

2.

HÖJ AMBITIONERNA FÖR KLIMATET

Den första globala översynen som avslutades under COP28 visar tydligt att nuvarande åtaganden inte är tillräckliga för att nå Parisavtalets mål. I enlighet med Parisavtalets skärpningsmekanism måste alla länder senast i februari 2025 ha inkommit med uppdaterade NDC:er. Det gör COP29 till ett viktigt forum för att diskutera hur dessa åtaganden bör skäras och nya åtaganden utvecklas för att säkerställa att 1,5-gradersmålet uppfylls och att omställningen sker på ett rättvist och inkluderande sätt.

Genom bl.a. nya innovationer, investeringar och jobbskapande spelar näringslivet en central roll i klimatomställningen. För att fullt ut kunna bidra krävs dock tydliga färdplaner. Det är därför viktigt att nya NDC:er utformas i nära samarbete med näringslivet och andra aktörer för att säkerställa långsiktiga och effektiva klimatåtgärder. Samtidigt är det viktigt att undvika ensidiga åtgärder som riskerar att fragmentera det internationella produktionssystemet. Transparens och tydlighet kring hur målen ska uppnås – exempelvis genom planerade regleringar och incitament – är avgörande för att bygga förtroende och stimulera nödvändiga investeringar från näringslivet.

ICC kommer att efterfråga:

Att de nya NDC:erna är mer ambitiösa, samt fungerar med och för näringslivet och det globala produktions- och handelssystemet för att maximera möjligheten för företag att bidra.

Varför det är viktigt:

- Världens länder behöver göra mer
- för att nå nettonollutsläpp till 2050
- och för att ökningen av den globala medeltemperaturen inte ska överstiga 1,5°C jämfört med förindustriella nivåer.
- Länder som inte aktivt involverar
- näringslivet i klimatomställningen
- kommer att misslyckas med att nå sina klimatmål. Näringslivet måste inkluderas för att NDC:er ska vara praktiskt genomförbara.
- Näringslivet behöver en tydlig och
- förutsebar handlingsplan för att effektivt
- kunna bidra till att minska utsläpp.

Parisavtalets skärpningsmekanism

Parisavtalet innehåller en skärpningsmekanism (*"ratchet mechanism"*) som syftar till att successivt höja ländernas klimatambitioner. Mekanismen bygger på femårscykler som inleds med den globala översynen av klimatarbetet. Resultaten från översynen ligger sedan till grund för att länderna ska uppdatera och skärpa sina NDC:er. Målet är att länderna hela tiden ska närma sig Parisavtalets långsiktiga mål om att hålla den globala uppvärmningen väl under 2°C, och sträva efter att begränsa den till 1,5°C jämfört med förindustriella nivåer.

3.

MÖJLIGGÖR EFFEKTIV UTSLÄPPSHANDEL

Ett viktigt sätt att påskynda utsläppsminskningar är att säkerställa att det finns incitament för företag att ställa om. Här finns det redan i dag tydliga möjligheter, såsom implementering av effektiva prissättningsmekanismer för koldioxid. Genom att sätta ett pris på utsläpp säkerställer man att de som släpper ut också får betala för det. I prissättningen inkluderas den negativa klimatpåverkan i slutpriset på en produkt, vilket skapar ett tydligt marknadsmässigt incitament för producenten att minska sina utsläpp. I dag finns inget globalt utsläppshandelssystem, och inte heller en harmonisering mellan de olika system som finns. Därmed skapas barriärer i både globala produktions- och handelsflöden. Dessutom uppstår risker för koldioxidläckage, dvs. att utsläppstung produktion flyttas till ett land utan prissättning. Dessa risker kan hanteras genom att länder säkerställer att det går att länka samman olika system, liksom att prisnivåer inte avviker dramatiskt. Parisavtalets nästan helt färdigförhandlade Artikel 6 är ett viktigt steg i att adressera dessa utmaningar.

ICC kommer att efterfråga:

Att Artikel 6 förhandlas färdigt och ger tydlig vägledning och robusta regler för mätning, verifiering och rapportering kring utsläppshandel. Genom en global utsläppshandel under Artikel 6 blir incitamenten större för fler länder att införa prissättning på koldioxidutsläpp, vilket är ett steg i att adressera den framväxande problematiken kring läckage, sammanlänkning och prisnivåer. Färdigförhandlade Artikel 6-regler skulle också få en viktig standardsättande roll för den frivilliga utsläppshandeln.

Varför det är viktigt:

- Prissättning av koldioxid skapar marknadsmekanismer som främjar innovation och premierar företag med ambitiösa klimatåtgärder, medan de som står för de stora utsläppen får betala för sig.
- Genom att skapa en global marknad för handel med utsläppsrätter kan Artikel 6 bidra till att länka olika nationella och regionala prissättningsmekanismer. Därmed kan man på sikt undanröja handelshinder och motverka behovet av särlösningar, såsom klimattullar, när länder vill undvika att höga klimatambitioner leder till att deras företag konkurreras ut på den globala marknaden.

Det här kommer ICC att ta med till Baku

För att stötta våra budskap och visa på hur man konkret kan undanröja hinder för omställningen kommer vi att lansera flera policypapper¹. De fokuserar på områden med stor potential att påverka globala klimatåtgärder i positiv riktning. Policypapperen ligger till grund för vårt arbete även utanför COP29 och omfattar:

- Den senaste uppdateringen av våra principer för hållbara och hållbarhetsrelaterade trade finance-transaktioner, *ICC Principles for Sustainable Trade Finance and Sustainable Trade*.
- Vidareutvecklade rekommendationer för möjliggörande policyramverk och effektiva lösningar för SME-företags klimatåtgärder, med särskilt fokus på hållbarhetsrapportering och tillgång till kapital.
- *Progress paper* kring hur regulatoriska verktyg kan användas för att motverka konkurrensrättsliga hinder för klimatåtgärder och möjliggöra företags samarbete kring miljömässiga hållbarhetsprojekt.
- Rapport med globala principer för effektiva och harmoniserade gränsjusteringsåtgärder.
- *Key asks from business for COP29 finance outcomes* – påverkanspapper om hur förhandlingarna om klimatfinansiering konkret kan bidra till att skala upp privata klimatinvesteringar.
- Påverkanspapper om hur välfungerande, trovärdiga frivilliga utsläppsmarknader kan stötta implementeringen av Parisavtalet och skala upp klimatfinansiering.
- Rapport om hur föråldrade lagar och regler hindrar omställningen till cirkulär ekonomi.

1

Publikationerna kommer att cirkuleras via vår COP-bevakning samt publiceras på vår hemsida.

Policychecklista för klimatet

För att framgångsrikt bekämpa klimathotet är det tydligt att det krävs en global omställning av energianvändning, produktion, infrastruktur och avfallshantering – och mycket mer. Vad som ibland verkar mindre tydligt är att många av de innovationer som krävs för att lyckas redan finns, men hindras av begränsande regleringar och policy från att skalas upp, spridas och tillämpas globalt. Här har internationell handel en helt avgörande roll att spela.

Tyvärr uppstår handelshinder inte bara inom ramen för handels- eller klimatpolitik, utan på en rad områden – från skatte- och konkurrenslagstiftning till marknadsföring. För att frigöra handelns potential att accelerera den gröna omställningen måste företag få bättre förutsättningar i form av långsiktiga, förutsebara, harmoniserade och transparenta globala regelverk som bidrar till internationell handel, samarbete och investeringar.

ICC Sverige har sammanställt ett antal av dessa begränsande policyområden till en checklista med förslag på konkreta policyändringar som politiker kan genomföra för att påskynda omställningen redan nu.

- ☐ Sätt pris på koldioxid globalt.
- ☐ Liberalisera handeln med miljö- och klimatsmarta varor genom att förhandla fram ett multilateralt *Environmental Goods Agreement* i WTO som tar bort tullar på dessa varor.
- ☐ Främja omställningen till en mer cirkulär, resurseffektiv ekonomi genom att:
 - ☐ Underlätta handeln med avfall genom harmoniserade definitioner som skiljer på avfall, sekundära material, använda och återvunna varor m.m, och tydligare regler för när avfall slutar vara avfall, s.k. end-of-waste-kriterier.
 - ☐ Harmonisera implementeringen av Baselkonventionen för kontroll av gränsöverskridande förflyttningar och bortskaffande av farligt avfall.
 - ☐ Uppdatera lagstiftning så att möjligheten att använda och handla med resurser baseras på deras kvalitet, inte på om de kommer från avfall eller jungfrulig brytning.
- ☐ Fasa ut och förbjud subventioner av fossila bränslen.
- ☐ Uppdatera WCO:s harmoniserade system för tullkoder för att tydligare kunna särskilja miljö- och klimatsmarta eller cirkulära varor och resurser, för att på så vis facilitera den gränsöverskridande handeln.
- ☐ Förhandla färdigt FN:s fördrag om att motverka plastföroreningar och få till stånd ett avtal som möjliggör för näringslivet att bidra mer genom att underlätta återvinning och cirkulär hantering av plast i de globala värdekedjorna.

- ☐ Frigör mer finansiella medel till den gröna omställningen genom att reformera utvecklingsbankerna och de internationella finansiella institutionerna och deras kriterier för lån till hållbarhetsrelaterade projekt.
- ☐ Stärk implementeringen av WTO:s *Trade Facilitation Agreement* och förhandla färdigt *Investment Facilitation for Development*-avtalet, för att bättre integrera utvecklingsländer i världsekonomin och främja deras långsiktiga hållbara utveckling.
- ☐ Värna den gröna innovationskraften och företags incitament att satsa på forskning och utveckling genom ett starkt immaterialrättsligt skydd och att undantag liknande de som gjorts från WTO:s immaterialrättsavtal TRIPS mot bakgrund av coronapandemin inte utsträcks till grön teknik.
- ☐ Möjliggör fler hållbarhetssamarbeten mellan företag genom att adressera den osäkerhet som i dag råder kopplat till gällande konkurrensregler, både genom att uppdatera regelverken och ge tydligare vägledning kring deras tillämpning.
- ☐ Reformera skattesystemet så att skatteregler, såsom t.ex. avdragsrätt, indirekta skatter m.m., ger incitament till gröna investeringar, satsningar på forskning och utveckling och till en mer cirkulär, resurseffektiv användning av varor och resurser.
- ☐ Uppdatera mandaten för exportkreditmyndigheter för att de bättre ska kunna stödja uppfyllandet av Parisavtalet och Agenda 2030, inklusive upphöra med stöd till affärer med koppling till fossila bränslen.
- ☐ Se över reglerna för exportfinansiering och hur olika typer av finansiering kan blandas, t.ex. med utvecklingsstöd och -finansiering, för att möjliggöra mer export av grön teknik, särskilt till utvecklingsländer där höga riskpremier i dagsläget kan göra det för dyrt för privata bolag att exportera.
- ☐ Adressera skuldkrisen i utvecklingsländer genom att utöka användningen av skuldnedskrivningar i utbyte mot ökade klimatåtgärder.
- ☐ Stärk implementeringen av FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter, såväl som staters efterlevnad av mänskliga rättigheter för att öka företags vilja att verka och investera på komplexa marknader där behovet av gröna investeringar är stort.
- ☐ Främja omställningen av finanssektorn genom att utveckla gemensamma standarder för hållbar finans samt transparenta och harmoniserade mätmetoder för företags hållbarhetsrapporteringar i olika jurisdiktioner, för att få fram tillförlitlig och kvalitativ hållbarhetsdata.
- ☐ Säkerställ att lagstiftningsinitiativ såsom rapporterings- och *due diligence*-krav är praktiskt implementerbara, också för mindre bolag i utvecklingsländer, för att inte omöjliggöra deras deltagande i de globala värdekedjorna och på så vis undergräva hållbar utveckling i det långa perspektivet.

Artikel 6 – vad återstår?

Parisavtalets Artikel 6 inrättar mekanismer för internationellt samarbete för att minska utsläpp, inklusive utsläppshandel mellan länder. För att Artikel 6 fullt ut ska kunna operationaliseras krävs ytterligare förtydliganden bl.a. kring hur dubbelräkning och koldioxidläckage ska undvikas. Det behövs även vägledning kring hur man ska garantera additionalitet, dvs. att en utsläppsminskning som kvalificerar sig för att tillgodoräknas av ett annat land inte hade skett utan Artikel 6-projektet i fråga.

Den utsläppshandel som Artikel 6 möjliggör är främst bilateral men involverar även näringslivet som en viktig part i genomförandet av Artikel 6-projekt, t.ex. utbyggnaden av ren energi i utvecklingsländer. I praktiken kommer Artikel 6 också få stor inverkan på frivilliga utsläppshandelssystem när robusta standarder utvecklas. Ju mer enighet som

finns kring format, rapportering, mätning och uppföljning, desto mer harmoniserade blir de olika systemen, vilket också banar väg för harmonisering av koldioxidprissättning globalt.

Efter flera år av svåra förhandlingar kom ett överraskande besked i oktober 2024 när tillsynsorganet för Artikel 6.4 publicerade nya standarder för hur projekt ska kvalitetssäkras och gjorde dessa till tekniska instrument under Klimatkonventionens underorgan. Därmed kringgick man vidare förhandlingar i Baku och påskyndade operationaliseringen av Artikel 6.4. Positiva nyheter – om förhandlingarna i Baku accepterar lösningen, vilket återstår att se. Kring 6.2 återstår den viktiga frågan om hur stort inflytande FN ska ha för att säkerställa avtalens kvalitet. Här förrespråkar framför allt EU ett större inflytande och USA ett mindre.

De olika delarna av Artikel 6

- **Artikel 6.2:** Marknadsbaserad: helt bilateral. Ett världland byter utsläppsenheter (International Transferred Mitigation Outcomes, ITMOs) mot investeringar som bidrar till minskning eller eliminering av klimatutsläpp. Länderna kommer själva överens om hur handeln ska genomföras, och flera länder, inklusive Sverige, har redan initierat projekt under Artikel 6.2. För att säkra harmonisering och undvika problem som dubbelräkning behövs ytterligare vägledning om omfattning, additionalitet och spårbarhet, samt hur många utsläppsenheter som kan överföras utan att underminera världlandets NDC.
- **Artikel 6.4:** Marknads- och icke marknadsbaserad: En centraliserad mekanism inom UNFCCC granskar och godkänner utsläppsminskningsprojekt innan de kan handlas med. Även här behövs ytterligare vägledning, och också utveckling av själva mekanismen. Att komma igång med Artikel 6.4 kan därför ta längre tid än 6.2, men det standardiserade granskningsformatet kan också skapa förutsebarhet både kring förväntad tidsåtgång och om ett projekt i slutändan kan "räknas hem".
- **Artikel 6.8:** Icke marknadsbaserad: Länder som söker klimatinvesteringar kan registrera vad de behöver i en databas hos UNFCCC, genom vilken resursstarka länder kan identifiera möjligheter att investera – ett slags Tinder för utsläppsminskningar. Genom 6.8 får det investerande landet inga utsläppsenheter i utbyte och mekanismen kan därför liknas mer vid traditionellt bistånd.

Klimatfinansiering

Dagens globala finansiella system är inte rustat för att tillgodose det enorma finansieringsbehov som klimathotet skapar. Det behövs en ökad betoning på hållbarhetsrisker och inte enbart kreditrisker, liksom möjligheten att i högre grad dela risker mellan privata och offentliga aktörer. Banker saknar därtill ramverk för att bedöma huruvida ett projekt ligger i linje med Parisavtalet. De måste få möjlighet att ge gynnsamma villkor till hållbara investeringar och inte enbart möjlighet att begränsa lån och investeringar i ohållbara projekt.

Avsaknad av klimat- och hållbarhetsparametrar i multilaterala finansieringsinstitutioner har hittills också hindrat åtgärder för att sänka kostnaderna för lån som kan gynna miljö och klimat. Resultatet har blivit ett växande skuldberg och att redan ekonomiskt resurssvaga och ofta högt belånade länder som vill få tillgång till finansiering mötts av skyhöga räntor och administrativa kostnader. I den privata sektorn har avsaknaden av hållbarhetsparametrar också ökat bristen på handelsfinansiering för företag, särskilt små och medelstora företag från klimatutsatta områden.

I diskussioner om klimatfinansiering har länderna uppmuntrats att se över "innovativa finansieringsmekanismer", vilket kan omfatta mobilisering av privat kapital genom exempelvis frivilliga utsläppshandelssystem, vilket vore positivt. Mer oroväckande skulle det också kunna röra sig om beskattning eller andra tvingande mekanismer.

Från ICC ser vi att följande tre områden måste förbättras:

- Tillgången till förmånlig finansiering för utvecklingsländer och sårbara ekonomier måste skalas upp – både vad gäller utsläppsminskningar och anpassning. Kopplat till anpassning behöver nya innovativa mekanismer utvecklas för att attrahera och möjliggöra större investeringar från privat sektor för att stärka tillväxtekonomiers och sårbara länders motståndskraft mot ett föränderligt klimat.
- Multilaterala finansinstitutioner som Världsbanken och IMF måste få tydligare mandat kring hur de kan bidra till omställningen. Genom att möjliggöra lösningar såsom skuldnedskrivningar eller räntelättnader i utbyte mot finansiering av klimatprojekt skulle stora summor kunna frigöras för att underlätta och påskynda omställningen.
- Ytterligare ett viktigt steg i mobiliseringen är att ställa om trade finance-branschen för att underlätta exporten av grön teknik. Branschen omsätter årligen tio tusen miljarder USD, och har därmed en enorm potential att mobilisera välbehövligt kapital. För att lyckas krävs dock verktyg för att identifiera hållbara handelstransaktioner. Här har ICC utvecklat ramverket *ICC Sustainable Trade Framework* som bl.a. pilottestats på transaktioner kopplade till textil, energi, jordbruk och fordonsindustrin.

Kontakt:

Kajsa Persson-Berg

Kommunikationsansvarig & ledningskoordinator

kajsa.persson-berg@icc.se | +46 (0) 739 83 8920